

PRAMÍNEK

Č. 96 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 1-3/2021

TAK CO, JARO, PŘIJDEŠ, PŘILETÍŠ... ?

Těšíme se na tebe, i když nám zbývá v dnešní době pozorovat přírodu jen za okny či ze zahrad a blízkého okolí domu. Ale je co pozorovat, hlavně ptáčky i větší ptáky.

Ježíšek byl v loňském roce ke mně štědrý a nadělil mi 2 knihy o ptactvu. Jedna má název Ptačí smysl aneb jaké je to být ptákem, Genialita ptáků je název té druhé, obě z nakladatelství Kazda. Nejsou to jen knihy faktů o ptácích, ale též spousta poutavých příběhů těch, kteří se jejich pozorování věnují.

Ptáci se vyvinuli z dinosaurů a dokážou úžasné věci. Schopnost létat a shánět potravu na dlouhou vzdálenost jim umožnila přežít katastrofické události, jež mnohé druhy obratlovců vyhubily.

Jsou jednou z neúspěšnějších skupin pozemních obratlovců, kteří se dokážou rychle adaptovat.

Tak třeba zrak. Ptáci mají v poměru k tělu očka velká. Smyslový svět sokolů, orlů a podobných druhů se od našeho liší vysokorychlostní smyslovou a nervovou soustavou. Umožňuje jim rychlé reakce a svět vnímají desetkrát rychleji než my. Jak obtížné je pro nás ptáky nevyplašit a pozorovat.

Naproti tomu některé nelétavé druhy jako třeba kivi jsou téměř slepé a vycházejí z úkrytů jen v noci. Ten je však zase vybaven větší schopností čichu. Většina ptactva má čichové otvory u kořene zobáku. Kivi má dlouhý zobák se složitou nosní oblastí a jeho mozek má obrovský čichový lalok.

Jiné druhy jako třeba sova, puštitk či netopýr mají nejlépe vyvinutý sluch. Gvačarové patří k hrstce ptáků, kteří se orientují podobně jako netopýři, poslechem ozvěny svého vlastního hlasu, aby se dokázali pohybovat v naprosté tmě.

A co teprve kachna a jí podobné druhy. Víte, kde má hmat? Zobákem čvachtá v bahně a na horním zobáku má hmatové receptory, kterými si vybírá dobroty pro svůj kachní žaludek.

Datel hledá pod kůrou stromů larvy a jak je objeví, sekne zobákem, vypáčí pořádný kus kůry a odkryje tak larví úkryt. Když se larva snaží odlézt, datel vystřelí svůj dlouhý jazyk a polapí ji. Tato bravurní operace je příkladem smyslového protikladu: zobák necitlivý jako ocel a jazyk citlivější než konečky našich prstů.

Kůže ptáků je citlivá na dotek i na teplotu. Tato citlivost je důležitá, když ptáci inkubují vejce nebo zahřívají mláďata.

Kolibříci jsou obdařeni chuťovým smyslem. Dokážou poznat koncentraci cukru v nektaru.

A co teprve ještě dobře neprozkoumaný magnetický smysl u tažných ptáků na velké vzdálenosti.

Mnoho vědců se také zdráhá používat u ptáků termín emoce. Těžko je ale popřít. Na internetu bylo hodně sdíleno video s ptačím příběhem. Ptáček narazil a bezvládně ležel na zemi. Jeho ptačí partner u něj setrval a snažil se jej postrkováním probudit. To se už nepodařilo. Partner u bezvládného tělíčka však dlouho setrval. Loučil se, truchlil...? Dalším příkladem jemné komunikace je chování tučňáků v koloniích. Jsou všichni téměř stejní, a přesto se orientují a najdou svou rodinu skrze volání, pohyby... Krásným emotivním příkladem je vítací a namlouvací rituál terejů bílých.

Toliko něco z chytrých knih. Letos mě osobně potěšilo na krmítku větší hejno stehlíků. Je známo, že sameček většinou přes zimu zůstává a samičku s mladými „pošle“ na podzim do teplých krajín. Hlídá osvědčený dům, bezpečný prostor a samičce, skrze kterou se život obnovuje, dopřeje regeneraci, aby byla zachována plodnost a reprodukce druhu. Inspirace pro lidský druh?

Zbývá jen dodat přání ať je hodně ptactva, to ukazuje na zdravé životní prostředí, a ať je hodně slunečního svitu, to bude v důsledku čistého ovzduší.

A také se hodí v dnešní době vyslat přání mít možnosti jako ptáci:

„lítat si kde chci, kam chci a bez ochrany zobáku“.

Hezké jaro s radostnou myslí

Jana Loudová

Předjaří 2021

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY

Vodovodní přívaděč Dětenice-Lično

Ačkoli nás vládní nařízení nabádají k omezení jakýchkoli společenských aktivit v soukromém životě, v tom obecním ani přes opětovně řádicí „koronáč“ rozhodně nesedíme s rukama za zády. Od vydání minulého čísla Pramínku jsme se na zasedání zastupitelstva sešli dokonce dvakrát.

Na obou jsme řešili postup při budování vodovodního přívaděče z Dětenic a směnnou smlouvu s panem Slavíkem.

K 31. 12. 2020 jsme dovedli k úspěšnému konci faktickému i administrativnímu vybudování nového zdroje pitné vody na Brodku, kterým se posílí dětenický vodovod. Naše obec na hydrogeologický průzkum a čerpací zkoušky poskytla obci Dětenice finanční příspěvek ve výši **Kč 458.120,-**. Vody je tedy dost, teď jí „jen“ dovést až k nám na kopeček.

Další fází je **vypracování projektu a získání stavebního povolení**. Variant, kudy přívaděč vést, bylo několik, relativně nejjednodušší verze (vést přívaděč z Osenic nahoru k Panence a napojit jej u Hurčíků na stávající vodovod) ovšem narazila na existenci dobývacího prostoru cihlářské hlíny ve stráni nad bývalou osenickou cihelnou. Proto byla zvolena varianta vést přívaděč od dětenického vlakového nádraží po obecních cestách, kudy kdysi chodily děti z Bačalek a Lična do školy, tj. kolem křížku a podél lesa, pak pod silnicí a uličkou kolem Jodasů až na Lično k prameništi. Náš vodárenský technik pan Ott zpracoval velmi poctivě a pečlivě veškeré technické podklady k tomu, abychom mohli vytvořit zadávací dokumentaci pro výběrové řízení na dodavatele projektové dokumentace. Oslovili jsme celkem čtyři projekční firmy, jedna se pro nemoc účasti vzdala. Se zástupci firem proběhlo 19. února místní šetření na Ličně a v Dětenicích, abychom si vyjasnili naše představy a technické parametry přívaděče. V pondělí 8. března proběhlo vyhodnocení zaslaných nabídek, rozhodujícím kritériem byla cena. Hodnotící komise doporučila jako nejlepší nabídku firmy SOLICITĚ s.r.o. z Prahy, která zhotovení projektové dokumentace se všemi „vyjadřovačkami“ a rozpočtem nabídla za částku **Kč 361.790,-**. Další nabídky byly na částkách Kč 641.300,- a Kč 716.320,-. Do konce března bude podepsána s vítěznou firmou smlouva o dílo s dodacím termínem 3 měsíce od podpisu. Na nás je zajistit zdroje krytí na samotnou výstavbu přívaděče. Za současné a nastávající situace, kdy naše ekonomika je a dlouho bude ochromena, což se již výrazně negativně projevuje na příjmu všech měst a obcí včetně naší, to nebude jednoduché. Určitě budeme usilovat o finanční participaci kraje z fondu vodárenské infrastruktury, z ministerstva zemědělství nebo životního prostředí a je možné, že budeme muset část nákladů pokrýt úvěrem.

Do konce března proběhne také **vytrasování a geodetické zaměření výtláčného potrubí** od prameniště

tě na Ličně přes pole k vodojemu. Musíme to stihnout dříve, než se pole zazelenají.

Zastupitelé na zasedání rovněž schválili znění směnné smlouvy s p. Slavíkem (podrobně o ní bylo psáno v minulém čísle).

Úklid veřejných prostranství

Možná jste si všimli, že se výrazně „rozsvítilo“ u ličenské autobusové zastávky. A nejen tam. Náletové dřeviny zmizely i na Malé Straně a zejména na Ličně za Nezbedovými podél obecní cesty. V docela drsných klimatických podmínkách se o zkrášlení těchto míst zasloužili zejména pánové Lad. Nešněra, J. Přívozník, F. Vaněk a J. Vobořil, kteří se s tou divočinou bili jako lvi ☺. Patří jim naše velké poděkování. Rovněž se demontovalo pódium u pivnice, které už má také odslouženo. **A za pivnicí na obvyklém místě se už začíná vršit hromada větví z našich zahrádek a sadů.** Prosím všechny, kdo na tuto hromadu biologický odpad odhazují, aby ji zvětšovali pokud možno do výšky než do šířky. Možnost mají cca do 20. dubna, pak se budou hromada likvidovat.

Kontejnery na velkoobjemový odpad budou přistaveny **v polovině dubna**, aby do nich mohli odpad vyhodit i chalupáři, kteří teď kvůli protipandemickým opatřením nemohou na svoje chalupy jezdit. Doufejme, že po Velikonocích alespoň tento zákaz pohybu mezi okresy bude zrušen. Kontejnery budou v naší obci jako obvykle **3 týdny**.

S čím vám můžeme na úřadě pomoci

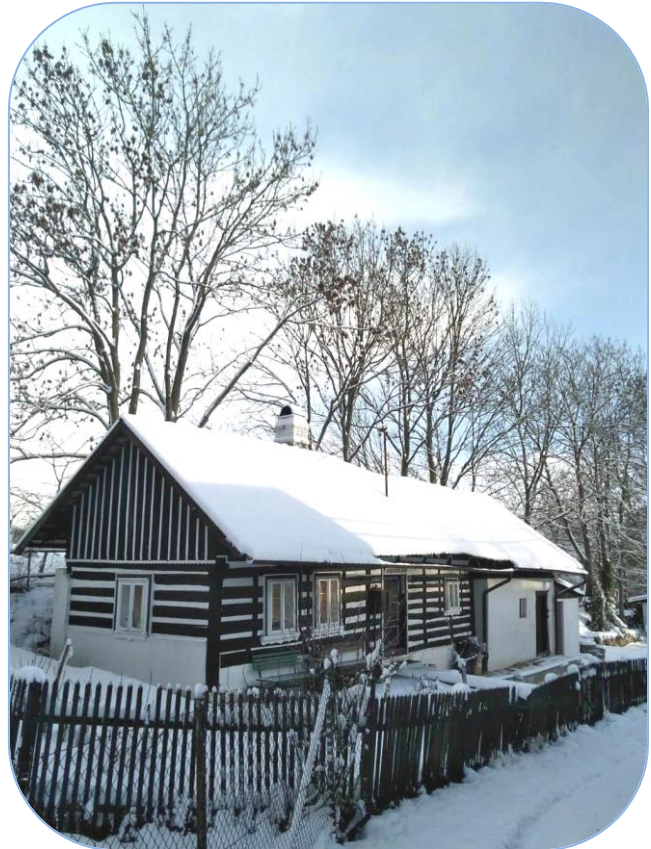
První březnovou sobotu byly opět zahájeny tzv. **chalupářské úřední hodiny, jen připomínám, že otevřeno budeme mít každou první sobotu v měsíci až do října v čase od 8.00 do 9.00 hodin.** Stejně jako v pondělí máte možnost si např. vyzvednout pytle na odpad, zaplatit místní poplatky nebo si **koupit respirátory.** Dosud máme volné zásoby respirátorů FFP2 české výroby za Kč 29,-. Rovněž nabízíme **pomoc občanům ve věku 70+ s registrací na očkování** proti covidu prostřednictvím internetové aplikace. Pokud však máme informace, tak by už měli bez problémů i po telefonu registrovat k očkování praktičtí lékaři.

Sčítání lidu 2021

Kdo pozorně sleduje denní zpravodajství, jistě zaznamenal, že nás na konci března čeká **SCÍTÁNÍ LIDU.** Sčítání proběhne v termínu od 27. března do 9. dubna, rozhodným okamžikem, ke kterému se do sčítacích formulářů budou data uvádět, je noc z 26. na 27. března. **Účast ve sčítání lidu je ze zákona povinností** každého občana; tentokrát ale **máme možnost zvolit si způsob,** jakou cestou se do sčítání zapojíme. Kdo vládne počítačem nebo počítačově gramotnými a ochotnými členy rodiny, má možnost vyplnit požadované informace přes počítač tak, že vyplní dotazník na webových stránkách www.scitani.cz. **Pokud do 9. dubna z vaší domácnosti data nedorazí, objeví se u vašich vrátek sčítací komisařka** (ta naše se jmenuje Adéla Kmošková a její průkaz má č. 90-05-00273), prokáže se průkazem sčítacího komisaře a **předá vám dotazníky ke sčítání v listinné formě.** Ty normálně vyplníte propiskou a v zalepené obálce hodíte do poštovní schránky. A to **nejpozději do 11. května.** Takže času na to bude dost, důležité je, abyste se sčítání zúčastnili. Rozhodně však nečekejte, že s vámi bude komisařka dotazník vyplňovat nebo něco vysvětlovat, tak jak bylo zvykem při minulých sčítáních. Toto mají komisaři (nejen z epidemiologických důvodů) zakázáno. Pokud si však s vyplňováním nebudete vědět rady, máte možnost zavolat si o **pomoc** na horkou linku statistického úřadu **840 30 40 50.** Nebo se obraťte na nás na úřadě, určitě to dáme dohromady ☺.

Budoucnost máme ve svých rukách

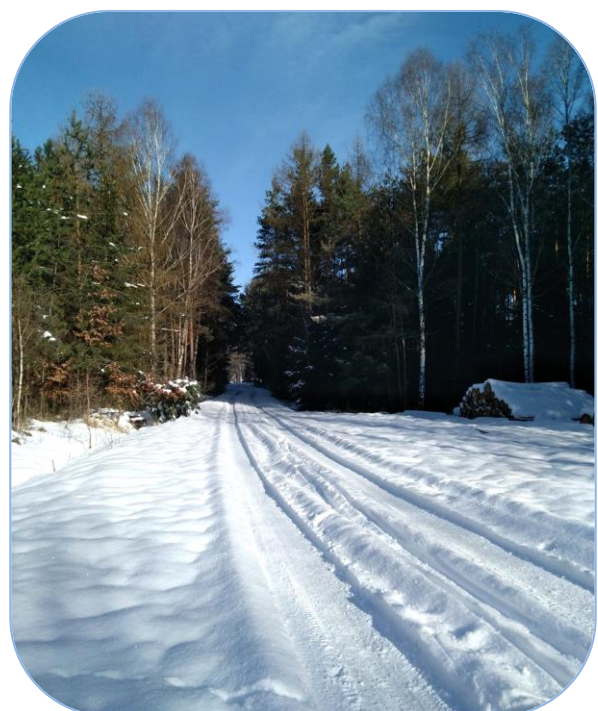
Sčítání lidu jednou za deset let je pro každého z nás příležitostí zamyslet se nad tím, co se v našem životě za posledních deset, dvacet, čtyřicet let změnilo. **Sčítací dotazník zachytí jen hmatatelné ukazatele:** kolik máme televizí, aut, jestli máme internet, chytrý mobil, jak daleko a dlouho jezdíme do práce, zda jezdíme na dovolenou k moři. Už ale **nezachytí, jestli jsme šťastnější, zdravější a spokojenější, zda se cítíme v naší obci a zemi stále bezpečně, svobodně, nezávisle, zda vůbec ještě žijeme v zemi, kde se ctí zákony a každému je měřeno stejným metrem.** Když už se nás na to nezeptá dotazník,

je důležité, abychom si takové otázky položili sami a pravdivě si na ně odpověděli. Jaká na ně bude naše odpověď za dalších deset let, je závislé na tom, jaký lístek hodíme do volební urny letos v říjnu a za dva roky v lednu při prezidentských volbách. Mysleme při tom na své děti a ještě nenarozená vnoučata. O jejich šťastnou budoucnost se nebezpečně hraje právě nyní a zdá se, že ten zápas už nemá kdo pískat!

Krásné jarní dny a hodně posilujících slunečních paprsků vám všem přeje

Pavla Čížková, starostka

POKLADY DIVOKÉ PŘÍRODY

Nejen v této době, ale po celý život bychom měli dobře pečovat o své tělo, dobře jej živit a udržovat jeho dobrou imunitu. Co takhle spojit příjemné s užitečným? Procházka v přírodě každého osvěží a z ní si můžeme domů přinést divoké byliny. Jak a jak je sbírat, jsem vybrala z článku na stránkách www.jidloaradost.ambi.cz, kde k tomu inspiruje šéfkuchař Tomáš Reisinger. J. Rukavičková

Jaké poklady nám jarní příroda nabízí?

Výborná je bršlice kozí noha, která se chutí podobá celeru nebo petrželi a skvěle doplní třeba celerový krém. Za vyzkoušení stojí i mladé výhonky pitulníku žlutého, hluchavka nachová nebo celkem oblíbený kerblik. V dubnu rostou nejrůznější cibuloviny jako česnek medvědí, česnek podivný a divoký pórek nebo brukvovité byliny jako třeba česnáček, který má decentnější aroma než ostatní česnekovité byliny. A nesmím zapomenout na kopřivy – ty jsou všem dostupné a v kuchyni hodně variabilní.

V určitých lokalitách najdete také řeřišnici, řebříček a ptačinec, který má jemnou hráškovou chuť. Osobně mám rád šruchu zelnou, která snad jako jediná bylina obsahuje omega 3 mastné kyseliny a dobře se nakládá a přimíchává do omáček. Na jarní menu se hodí i podběl. Jeho výhonky před rozkvetením se dají podusit na másle podobně jako chřest.

Jak správně sbírat?

Vyhňte se frekventovaným cestám, okrajům polí a dalším místům, která by mohla být zasažena chemickými postřiky a pesticidy k vyhubení invazivních bylin. Byliny nikdy netrhejte v chráněných oblastech a rezervacích.

Pro snazší rozpoznání rostlin si můžete stáhnout ověřenou mobilní aplikaci, například PlantNet.

Bylinky sbírejte do papírových sáčků nebo látkových pytlíků. V létě se vyplatí použít termotašku, aby čerstvě natrhané rostliny zůstaly v chladu a nezavadly.

Některé byliny vadnou velmi rychle, a tak se sbírají ve stádiu pupene, aby se rozvily až po utržení a splnily tak estetické nároky kuchaře.

Při sběru upřednostňují bylinkáři nůžky, aby se zachoval kořenový bal a bylinky z lokality nevymizely. Stejně jako u listové zeleniny by při zpracování bylinek nemělo dojít ke kontaktu s kovem, protože jim ubírá na kvalitě. Zvolte keramický nůž a dávejte pozor na kovové nože v mixéru.

Nasbírané bylinky uskladněte do zavařovacích sklenic s víčkem nebo rozprostřete do krabíčky vystlané suchým ubrouskem, přikryjte je navlhčeným papírem a nechte v uzavřené nádobě v lednici. Teplota by neměla klesnout pod nulu a překročit 10 °C.

Stali jste se obětí trestného činu?

„V minulosti jsem se seznámila s mužem, který byl v té době ve vězení. Chtěla jsem mu jen pomoci, ale pak jsem se do něj zamilovala. Postupně ode mě vylákal skoro všechny mé úspory. Po propuštění z vězení mě vmanipuloval do situace, kterou jsem se rozhodla řešit sebevraždou. Náhodný chodec mi zachránil život. Za obrovské podpory rodiny, blízkých přátel a lidí z poradny pro oběti trestných činů jsem opět našla sama sebe.“ Tereza, 45 let.

Obětí trestného činu se může stát každý. Nelze spoléhat na štěstí a myslet si, že „To se mi stát nemůže“. Častou reakcí oběti může být otázka „Proč se to stalo právě mně?“ Pak následují pocity lítosti, sebeobviňování a pocit opuštěnosti. Reakcí na závažné trestné činy bývá ztráta iluze bezpečného světa. Ta může vyústit v psychické problémy, jako jsou zhoršená schopnost vnímání, špatná interpretace poskytovaných informací, zhoršená schopnost řídit svůj život, dlouhodobá úzkost a neustálý strach.

Každý člověk je v prožitku traumatu neopakovatelný. V důsledku ztráty sebeúcty a duševní stability dojde u obětí trestného činu ke snížení schopnosti řešit vzniklé problémy. Důležité je mít někoho, kdo umí pomoci. Obrovskou podporou bývají blízké osoby a odborníci, kteří vrací oběti trestných činů zpátky do života. V poradně Bílého kruhu bezpečí vám poskytneme právní informace, psychologické a sociální poradenství a praktické rady a informace. Nabízíme bezpečný prostor a podporu při ventilaci svých oprávněných emocí, srozumitelné informace o právech obětí trestných činů a rady, jak na tato práva dosáhnout. Dále vám můžeme pomoci zhodnotit aktuální situaci a stanovit si nezbytné kroky k nápravě škod, vč. znovuoživení pocitu bezpečí.

Pokud jste se vy nebo vaši blízcí stali obětí trestného činu, můžete se obrátit na pobočku Bílého kruhu bezpečí v Pardubicích. Poradna sídlí v Pardubicích, Tř. 17. listopadu 237 (Dům služeb).

Kontaktní telefon je 732 923 462 nebo můžete volat na celorepublikovou nonstop Linku pomoci obětem kriminality a domácího násilí 116 006.

MILÝ POZDRAV

Na emailovou adresu Pramínku přišla milá zpráva, vzpomínky spojené s Ličnem od paní Dany Loudové.

Dobrý den, vážení autoři časopisu Pramínek, náhodou se mi dostal do rukou Váš časopis.

Přečetla jsem si na internetu postupně všech 95 čísel. To, co jste v této obci dokázali, a s jakou úctou k minulosti, k předkům, to je neuvěřitelné.

Z něho jsem se mimo jiného dozvěděla, že v roce 2012 jste s velkou přípravou a péčí pořádali sraz rodáků, jejich potomků a přátel obce Bačalky - Lično.

Moje maminka se narodila na Ličně v roce 1934 jako Vlasta Marýzková. Její otec se do obce přizemil, její matka byla Emilie roz. Kejzlarová, taktéž z Lična (*1911), její rodiče byli Josef Kejzlar (*1877) a matka (*1876) - tedy moje prababička Františka, rozená Ekrťová. Většinou byli z Lična či Údrnic, Bílska, Bystřice. A Lično se vine jako červená nit ve starých matrikách i do dávnější minulosti mých předků s příjmeními Ekrť (i Egrt), Kejzlar (i Kejzral). Dlouhá linie Ličeňáků se přerušila, když byla maminka ve svých 12 letech odvezena rodiči, a s tehdy již staršími prarodiči do pohraničí – do Bulovky. Všichni odešli. Uvěřili slibům, dřeli se do úmoru, byli práce chtiví, ale to nestačilo. Bylo to přesně tak, jak bylo popsáno v okénkách do minulosti Vašimi pamětníky.

Maminka o Ličně mluvila jen málokdy, byla to její bolest v duši od dívčího věku. Pamatuji si ale, že na Lično měla krásné vzpomínky, pamatovala si místa, jména obyvatel. Vzpomínala na Kučerovy, Paličkovy, Palečkovy, Hakenovy, Cidlinovy, Novákovy... na kamarádky. Zcela jistě musela znát i dědečka paní starostky, pana holiče Holého. Přece jen ve věku dvanácti let už má člověk dost rozumu i citu. Jako malá chodila pěšky do školy do Dětenic, v zimě na saních zkratkou, jak popisovala jedna milá pamětnice v Pramínku.

O tři roky mladší maminičina sestra (*1937) však chodila již do školy na Bačalka. Tak jsme to říkali. Není už, koho se zeptat, nikdo z nich nežije...

Vyprávěla, že za války její tatínek pracoval u pana Ing. Řeháka, majitele dětenického zámku. Řehákovi byli bezdětní a velice hodní lidé. Maminku měli rádi, půjčovali jí i knížky ze své knihovny. Darovali jí knížku Kapitán Nemo. Dokonce prý žádali maminičiny rodiče, kteří měli pět dětí, zdali by jim Vlastičku nenechali. Se zlou se ale potázali...

Říkala mi, že prosila rodiče, aby nejezdili pryč. Ale kdo by poslouchal dítě. Později musela odejít z gymnázia ve Frýdlantu, že prý byla dcera kulaka. Tak co dál... Bulovku z duše nenáviděla, stýskalo se jí a po 4 letech odešla ve svých šestnácti pracovat do Jablonce nad Nisou, do továrny Elektro Praga. Tam potkala tatínka, mládence, který přišel za prací do válkou zpusťosené víscky u Dukelského průsmyku.

Měl jen to, co měl na sobě. Co vydělal, posílal rodičům do zpusťoseného kraje u Dukly. V Jablonci spolu žili a pracovali přes padesát let, vychovali tři děti. Já byla nejmladší. A příští rok mi už bude šedesát.

Když jsem byla už vdaná, zatoulali jsme se s manželem a dětmi na výletech po Jičínsku i do rodných míst maminky a jejích předků. Na návsi byla malebná dřevěná zvonička... a ticho. Oslovila jsem jednoho starého pána, abych vyzvěděla, kde žili Kej-

Vlasta rozená Marýzková 13.1.1934 Lično

zlarovi. Byl to pan Kučera, snad kovář... tehdy ten domek od Kejzlarových koupil... poslal mě na konec vesnice. Malý domek obývali chalupáři a začali si ho dávat do pořádku.

Mamince jsem později navrhovala, že ji na Lično zavezeme, aby se podívala na svou rodnou vísku a rodný domek. Maminka mi tehdy řekla: „Ne, já nechci, utrhlo by mi to srdce.“ Ona se tam nikdy od toho roku, kdy ji rodiče odvezli pryč, nevrátila...

Maminka zemřela před 14 lety... Avšak v rodném listě budu mít vždy narození maminky na Ličně a moji předkové budou navždy Ličeňáci.

Jičínsko mě podvědomě stejně vždy táhlo k sobě, takže nyní, ve věku bezmála 60 let máme přece jen chatu poměrně nedaleko – v Mladějově.

Dana Loudová, Jablonec nad Nisou

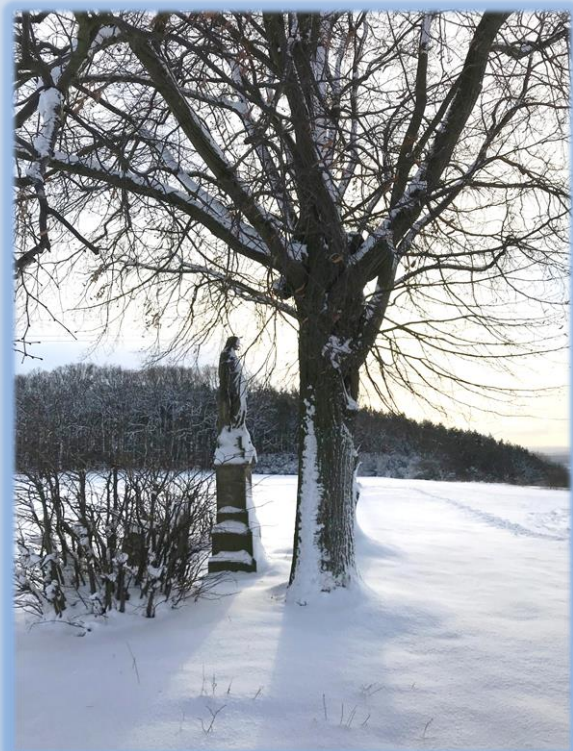
Vlasta Marýzková s otcem v létě 1934 na Ličně

Emílie roz. Kejzlarová 24.11.1911 Lično

Josef Kejzlar (1877) Františka roz. Ekrťová (1876)
Lično

Rozumět řeči zvířat není lehké

Čas od času si dopřejí rybu i v podobě zavináče.

Není to jako štedrovečerní kapr nebo pstruh na másle s kmínem, ale je to také ryba.

To ptáčci mají jiný apetit a staré rozdrčené vlašské ořechy jim chutnají víc jak slunečnicová semínka.

V rozhlase, televizi i na sociálních sítích se mluví o sčítání ptáčků.

Sice se divím, proč teď v zimě, ale i tak jsem se jim věnoval a počítal.

Při tom jsem zjistil, že nerozumím, co říkají, ale evidentně se divili, co si to mumlám.

Mám obavu, že jsem některé, co k nám lítají ke krmítku, počítal vícekrát.

Také jsem si všiml, jak jsou ostražití.

Sýkorky koňadry zobnou a uletí.

Zvonek je jiný kabráček,

ten vyžene všechny strážníky kromě Dlaska, ten je dvakrát větší a houduje.

Nejbarevnější je Stehlíček. I ten kouká, odkud by mohlo přijít nějaké nebezpečí.

Ohlíží se a baští, většinou drčené ořechy.

Jsme k nim velmi blízko, pouze přes sklo balkonových dveří, a tak je slyším, ale i přesto, že jsem snědl rybu,

tak jim nerozumím.

Určitě nic špatného vůči nám nemají a určitě i děkují a říkají.

Napřesrok počítejte, bude nás víc a v létě vám zapějeme něco hezkého.

Tak nějak jsem vyrozuměl, že děkují za servis v době zlé, zimní.

Bude to chtít rybu a ne zavináče.

Slibuji, pak pokecáme a prozradíme, jestli raději drčené vlašské ořechy nebo slunečnicová semínka.

Slávek z Bačalek Zeler

Toto číslo vychází 19. 3. 2021. Příští vydání Pramínku plánujeme na 23. 4. 2021.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: SŠEP SP Mladá Boleslav. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, Z. Šátková, J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obraťte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz.

Na tisk Pramínku přispěli: p. Lichtenberková 300Kč, p. Fidrichová 200Kč, p. Nechutová 200Kč.

Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítejte vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.